

Vira Vira

– Nezahat KAYA · 19 Temmuz 2013

VİRA VİRA

Şiirin Hikayesi

Hayatı müsvedde yaşamayın
Temize çekmeye zamanınız olmayabilir.

Necip Fazıl Kısakürek__

Meğer gönle tav olan tek cümleye mühürlü
Sevgi fasıllarıyla döndü devran, yerküre
Meğer sevdaya mülhem bekleşen türlü türlü
Övgü makamlarına yöndü verilen süre

Hangi hayal, ilhamla müşterekti yolculuk
Saadet molasıyla nemalanmıştı soluk
Hangi tıkanan suda bağı yanınca oluk
Sağanak damlasına kandı göz göre göre

İşte bundan dolayı dizimiz sinemizde
Yasıdır ahvalimiz ansızın gelen gizde
Sarsılan kalıbımız Yunus'a varan izde
Umuda yolculukta andı kol yara yara

Ve, bundan dolaydır, ölüm; vız gelir cana
Yanıp tutuştuğumuz badeye kana kana
Uzağı yakın kılan bu haşmetli cihana
Külfeti yük eyleyip bindi söz yere yere

Ondandır deli dolu yürek kükyerişimiz
Ondan yorgun bedeni tabana serişimiz
Ondandır varı yoğu candaşa verişimiz
Bükülmez bileğimiz yendi el gere gere

Zira yaşam değışken zik zaklıydı yivinde

Güdülmüş nefse kaftan biçilen ten evinde
Tetikleyip insanı sona götüren sinde
Bazen şeytana uyup indi çul sere sere

Oysa biz, şaşkın değil, şaşkın etmiştik; ömrü
Kabarmış duygularda taşkın etmiştik ömrü
Hayatın en başından aşkın etmiştik ömrü
Sine kendi içinde sindi boş vere vere

Neyimize aldanıp kimin aşk kapısında
Usancı terk eyleyip sakladık sabrı kında
Farzet, keşifde huzur; âlemin yapısında
Zahire açılacak handı yol sora sora

Söylenecek çok şeyi, dil altında saklayıp
Nerede fire verdik ne kadar ettik k-ayıp?
İki sözün birini kaygımızdan p-aklayıp
Akıl saçığımızda dindi yel ara sıra
Coşan dimağımızın bendi der vira vira.

Nezahat YILDIZ KAYA